

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1669/2021
15.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Лазар Маловић из ..., ради утврђења ништавости уговора о поклону непокретности, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1747/19 од 19.11.2020. године, на седници одржаној 15.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1747/19 од 19.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 524/18 од 25.10.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав уговор о поклону непокретности ОПУ: ..-2017 од 09.02.2017. године, солемнизован код јавног бележника Анђелке Павловић из ..., закључен између тужених, те да овај уговор не производи правно дејство, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 162.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1747/19 од 19.11.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 524/18 од 25.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизију, како произлази из њене садржине, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 27.02.2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је према утврђеној вредности предмета спора 800.000,00 динара, који износ према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро = 123,9598 динара), представља динарску противвредност износа од 6.453,70 евра.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд закључио да је ревизија тужених недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**